

темі" Основи роботи з фотозображеннями. Комп'ютерна робота з фотоінформацією".

Наукова робота в цілому носить аналітичний характер, але дає можливість зрозуміти яким чином відбувається обробка фотозображення перед ідентифікацією, виділення з цілого фотозображення необхідного нам об'єкта для його порівняння з раніше внесеними в базу даних, в даному випадку обличч осіб.

СУТНІСТЬ І СВИТОГЛЯДНО-ПРАВОВИЙ ЗМІСТ ПРАВОМІРНОЇ ПОВЕДІНКИ

**Здобувач кафедри філософії права та юридичної логіки НАВС
Голубовський В.Є.**

Дослідивши поняття, сутність правомірної поведінки та її світоглядно-правовий зміст, а також структуру й види правомірної поведінки, можна дійти таких висновків:

1. Запропоновано авторське визначення категорії «правомірна поведінка», згідно з яким це суспільно необхідна, соціально значуща поведінка індивідуальних і колективних суб'єктів, у якій виражено позитивне ставлення до правових цінностей та норм, що ґрунтуються на вимогах природного права, свідомому дотриманні норм позитивного права, це не мотивована страхом отримати покарання за невиконання чи неналежне виконання закону, а усвідомлена, добровільна поведінка активних, свідомих громадян відповідно до ідеалів демократичної, соціальної, правової держави, що гарантує їх забезпечення, охорону та несе відповідальність у разі їх

2. Правомірну та протиправну поведінку можна класифікувати за різними критеріями: соціальної значущості, галузями права, сферою суспільного життя, соціальною спрямованістю, сферами суспільних відносин тощо. Важливим, на наш погляд, є критерій класифікації, що враховує психологічну складову, мотивацію правомірної поведінки. За

цим критерієм можна виокремити соціально активну, звичасву, конформістську маргінальну, протестну правомірну поведінку.

3. Правомірні і протиправні поведінки знаходяться в діалектичному взаємозв'язку, пронизують усі сфери життєдіяльності людини та є нерозривними, взаємопов'язаними аспектами правової поведінки. Незважаючи на цей взаємозв'язок, загальний простір й однотипність цих двох різних типів правової поведінки, між ними є діаметрально протилежні відмінності: по-перше, протилежна соціальна значущість цих феноменів (якщо правомірні поведінки зміцнює суспільні відносини, сприяє розбудові демократичної, правової держави, то протиправні поведінки руйнує суспільну систему); по-друге, і правомірні, і протиправні поведінки різняться за юридичними характеристиками (правомірні поведінки передбачені дозвільними або ж зобов'язувальними нормами, вона нормативна; протиправні визначені заборонними нормами, вона є антинормна); по-третє, правомірні і протиправні поведінки соціально обумовлені, проте соціальну значущість, соціальну цінність має лише правомірні поведінки.

4. Правова культура є необхідною передумовою і творчим началом правомірної поведінки. Вона передбачає перетворення знань, правових ідей громадян у їх особисті переконання, впливає на вольову діяльність людей, утримує їх від здійснення протиправних вчинків. Використання категорії «правова культура» надає можливість не тільки глибше зрозуміти зміст права, а й розширити методологічні засади вивчення феномена правомірної поведінки. Правова культура виконує роль специфічного критерію, який визначає головні фактори, що впливають на виховання правомірної поведінки та є джерелом правової активності. Правова культура є ефективним інструментом протидії правовому нігілізму, забезпечення стабільності та громадського порядку в суспільстві. Через правомірні поведінки здійснюють упорядкування суспільних відносин. Зрештою, правова культура

стає ключовим фактором, який забезпечує правомірну поведінку громадян і є необхідною умовою розбудови правової держави.

ОХОРОНА ГРОМАДСЬКОГО ПОРЯДКУ ТА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ БЕЗПЕКИ ГРОМАДЯН В УКРАЇНІ

Курсант 204 навчальної групи **Гончаров Д. О.**

Науковий керівник: доцент кафедри адміністративної діяльності
Либаш М.С.

Кожна країна формує свій правопорядок, а необхідність його зміцнення обумовлюється інтересами громадянського суспільства та держави. Усвідомлення комплексності проблеми забезпечення необхідного рівня правопорядку у суспільстві зумовлює необхідність вироблення якісно нової концепції організації та діяльності органів державної влади. З метою удосконалення правопорядку вельми актуальним постає завдання активного та свідомого залучення громадськості у цей процес, вирішення якого безпосередньо пов'язано із створенням сприятливих умов життєдіяльності суспільства, а саме гарантованим забезпеченням необхідного і достатнього рівня громадської безпеки та громадського порядку у громадських місцях. Це вимагає від державних службовців владних структур, науковців нових ідей та рішень, запровадження ефективних організаційних структур та правових механізмів забезпечення громадського порядку та безпеки громадян в Україні.

Досягненню цього результату буде сприяти саме комплексне вирішення питань у сфері охорони громадського порядку та забезпечення безпеки громадян з позицій адміністративного права, виходячи із доцільності дослідження як державно-правового забезпечення, у тому числі і органами внутрішніх справ, охорони громадського порядку та забезпечення безпеки громадян, так і відповідних організаційно-